

Wergelandstevnet på Balsletta i kveld.
 Almen blot kommen, saa blir
 det Dag, ihl Selren, som Ti
 den slaar, alkert sitt Slag. Ja
 erhat, din Verden Naturen er
 dig Din Sejer, lo er den velsigne
 de Vaar, efter stormfulde Krig.
 Simensbråten's K.U.L. arrangerer
 et stort stevne på Balsletta i Eke-
 bergskogen klokka 20 i kveld. Eke-
 berg har tradisjoner i vår diktning
 og Hensik Wergeland pleide å ferdes
 her, oppo hvor han hadde vidt utsyn
 over byen og Jorden — diktet til
 «Norges Felde» er skrevet på Eke-
 berg. Derfor er det ikke tilfeldig at
 det vakre anlegget på Balsletta er
 valt som ramme om feiringen for
 minnet om dikterens død. Redaktør
 Arvid Hansen holder minnetalen og
 Sigrid Søylund og Julian Strøm leser
 dikt av Wergeland, Kampens Ung-
 domskorps spiller. Alle møter mann-
 sterke fram på Balsletta i kveld, så
 blir det klem på allsangen.

LEDIGHETSTRYGDEN.

En leser klager over den måten
 det blir gått fram på ved utbetaling
 av arbeidsledighetstrygd. Vedkom-
 mende har stemplet kortet sitt fra 12.
 mai til 6. juni. Det skulle vel da være
 rimelig at han fikk trygden for hele
 den tiden han har stemplet. På ved-
 kommende kontor vil man imidler-
 tid betale bare fra den dato søkna-
 den om trygd ble sendt inn. Vi tror
 det her blir gjort en feil. Hvert fall
 kan det fra trygdens side ikke være
 noen rimelig grunn til lage krangel
 på et slikt bagatellmessig spørsmål.
 Når det gjelder å innkassere trygde-
 premien, blir det sannelig passet godt
 på at hvert øre kommer inn.

OSLO KOMMUNESTYRES MØTE I GÅR.

1 mill. til utbedring av skolene.
 Skolebygningene i Oslo er forfer-
 delig ramponert etter tyskerne. Støre
 mengder utstyr og inventar er
 stjålet og tyskerne har revet, byg-
 get og herjet noe aldeles forferdelig.
 I Oslo kommunestyres møte i går ble
 det bevilget 1 million kroner til ut-
 bedring av skolene og anskaffelse av
 nødvendig inventar.

Foreningen musikkens venner ble
 tildelt kr. 300.— av rentene av enke-
 fru Karen Warnstedts legat som på-
 skjønnelse for foreningens arbeide i
 den tiden da apne konserter ikke
 kunne holdes.

Funksjonærer som heretter anset-
 tes i kommunen skal underskrive en
 erklæring om at vedkommende ikke
 har vært medlem eller har støttet til
 NS eller organisasjoner som er knyt-
 tet til denne og forøvrig under ok-
 kupasjonstiden ikke har utvist for-
 hold som anses som uverdige etter
 gjeldende bestemmelser. Erklæringen
 forutsettes attestert av 2 vitner som
 kjenner vedkommende og som for-
 trinsvis bør være offentlig tjeneste-
 menn.

Byggekomite for det nye barne-
 hjem på Tåsen blir fru Rakel Sewer-
 rin (formann), fru Berghot Greve og
 disponent Sven Mønstue.

Tyskerarbeidet i krigsårene.

Arbeiderbevegelsens stilling

I en artikkel om det såkalte
 «tyskearbeid» under krigen skriver
 vårt partiorgan «Arbeidet» i Ber-
 gen følgende:

Når vi i dag er ferdig med ok-
 kupantene skulle man tro at våre
 nye myndigheter både innen det
 militære og sivile vil ville se på
 disse forhold med en liten smule
 forståelse. Vi opplever hver dag
 at unge friske arbeidere kommer
 og beretter om sine vanskelig-
 heter. De melder seg til arbeid
 ved D.K.V., event. som sjåfører
 eller annet. De blir ansatt og ar-
 beider en 14 dagers tid. Så er det
 slutt og grunnen er at de har ar-
 beidet for tyskerne. Vi vil med
 det samme opplyse at alle meldin-
 ger som kommer fra de militære
 kontorer og trykkes i vår presse i
 dag, settes og trykkes av lagfolk,
 gode nordmenn alle, som i sin tid
 var tvunget til å arbeide for nazi
 og tyskerne. Og hvor skal man
 så sette grensen?

Hvis en arbeider gjennom sin
 organisasjon og yrkesgruppe er
 godkjent så bør han og i all an-
 stendighets navn også være god
 nok for alle andre. Være sivile og
 militære instanser skal være opp-
 merksom på, at alle arbeidere og
 arbeidstakere i dag er gjenstand
 for kontroll gjennom sine organi-
 sasjoner.

Man skal ikke være med å
 legge stein til en byrde som kan
 være tung nok i forveien.

De tilfeller av oppløst trakas-
 sering som «Arbeidet» peker på kun-
 ne lett suppleres med en beretning av
 lignende eksempler både fra Oslo og
 mange andre steder i landet. Det er
 ikke tvil om at «isfron» mot nazi-
 stene og quisinger også til en viss
 grad retter seg mot de arbeidsfolk
 Noie som i krigsårene har vært
 tvunget til å søke sitt levebrød på
 tyske eller «tyskbetonte» anlegg. I

selve grunnlaget sitt er selvsagt den-
 ne innstillingen både sunn og riktig.
 Men den må ikke bli ført ut i urime-
 ligheter. Når det ytrer seg tendenser
 til å stille i klasse med landssvikere
 og tyskerløser alle de arbeidere
 som mer eller mindre direkte har
 arbeidet for okkupasjonsmakten, må
 det i rettferdighetens og fornuftens
 navn sies stopp.

Av den pressediskusjon som har
 vært ført om dette spørsmålet fram-
 går det at det hersker en temmelig
 usannsynlig begrepsforvirring, særlig
 i den delen av pressen som inntil for-
 bare to måneder siden lovpriste nett-
 opp «tyskerarbeidet» som den mest
 opphøyede formen for nasjonal inn-
 sats. Det blir drevet en kampanje
 som ikke alene kan bunne i ufor-
 stand; mange ting tyder på at det
 her er lagt en bevisst linje. Man
 merkt die Absicht —! Det er jo
 så lett å kompensere egen dårlig
 samvittighet og mindreverdighe-
 kjensle på bekostning av noen ti-
 tusen fattige arbeidsfolk.

Men det lar seg dessverre ikke
 nekte at det også innenfor arbeider-
 klassens egen leir råar atskillig ukla-
 rhet og begrepsforvirring. Dette uhel-
 dige forholdet kan bare tjene reaks-
 sjonens interesser. Derfor er det
 i dag en aldeles bydende nødvendig-
 het at hele dette problemet blir ob-
 jektivt og realistisk belyst, og tingene
 stilt i deres rette historiske og
 sosiale sammenheng. Vi kan ikke
 nøye oss med halve standpunkter og
 valne talemater. Å unnlate å ta ær-
 lig og redelig stilling til spørsmålet
 kan bare være egnet til å så indro-
 spid og mistenkeliggjøring. En for-
 giftning av organisasjonslivet ville
 vel være det mest skjebnesvangre
 som kunne hende i denne tiden, ikke
 bare for arbeiderklassen, men for
 hele vårt land og folk. For sam-
 holdets og enhetens skyld er det der-
 for en plikt for alle ansvarsbevisste
 organisasjonsinstanser og presseorga-
 ner å gå inn for å skape klarhet i
 dette viktige problemet, som angår en
 så stor del av det norske folket under
 okkupasjonstiden.

Utgangspunktet for en saklig be-
 dømmelse av arbeiderklassens stil-
 ling må nødvendigvis være den kjens-
 gjerning at landet vårt har vært
 høvertatt av en fremmed volds-
 makt. Hele vårt næringsliv, unntatt han-
 delsflåten, ble brutalt og ubønnhørlig
 sjattet inn som et ledd i Hitler-
 Tysklands krigsøkonomi. Et stort tall
 «norske» firmaer lot seg villig trekke
 med i denne utviklingen for profit-
 tens skyld. Det finnes vel ikke noe
 fornuftig menneske som for full-
 vor vil hevde at alle arbeidere skulle
 tatt vandringsstaven fatt og reist ut
 av landet. Hvorledes skulle det
 skjedd — hvor skulle vi gjort av
 oss? Alle ble vi etter hvert tvunget

